

Дѣдовиятъ пръчъ.

Имало нѣкога-си единъ дѣдо и една баба. Тѣ си имали момиченце. Купилъ дѣдо единъ пръчъ и пратилъ момичето да го пасе. Момиченцето пасло цѣль день пърча, вечеръта го напоило и го закарало вкѣщи. Дѣдо причаквалъ пърча на вратата и го попиталъ:

Наяде ли се съ зелена трѣвица,
Напи ли се съ студена водица?

Пърчътъ отговорилъ:

Не съмъ ялъ, не съмъ пилъ;
На бѣлъ камъкъ съмъ седѣлъ,
Суха трѣва съмъ скубалъ!

Разсърдилъ се дѣдо на момиченцето и го напждилъ отъ кѣщи. На другия день пратилъ бабата да пасе пърча. Пасла го баба до вечеръта, напоила го съ студена водица и го подкарала къмъ кѣщи. Дѣдо пакъ причаквалъ пърча на вратата и пакъ го попиталъ:

Наяде ли се съ зелена трѣвица,
Напи ли се съ студена водица?

Пърчътъ пакъ отвърналъ:

Не съмъ ялъ, не съмъ пилъ;
На бѣлъ камъкъ съмъ седѣлъ,
Суха трѣва съмъ скубалъ!

Разсърдилъ се старецътъ, па изгонилъ и бабата изъ кѣщи.

Най-послѣ, на третия день, самъ отишълъ да го пасе. Пасълъ го той цѣль день, вечеръта го напоилъ и го подгонилъ къмъ кѣщи. Прѣварилъ дѣдо пърча, спрѣлъ се на портата и го запиталъ:

Насити ли се съ трѣва зелена,
Напои ли се съ вода студена?